

DEN NORSKE KIRKE

Tunsberg bispedømmeråd

Fornyings- administrasjons- og kirkedepartementet
Postboks 8004 Dep
0030 OSLO

Dato: 18.04.2013

Vår ref: 13/196-3 RSA

Deres ref: 13/295

Høring. Statsbudsjettet 2014 - Strukturendringer og budsjettreformer

Tunsberg bispedømmeråd takker for muligheten til å avgi høringssvar i forbindelse med Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementets forslag om å foreta strukturendringer og budsjettreformer i Statsbudsjettet for 2014.

Tunsberg bispedømmeråd hadde denne saken oppe på sitt møte 21.mars 2013. Man ba der administrasjonen utarbeide høringssvar på bakgrunn av samtalene i rådet. Høringsbrevet ble også drøftet i kontaktmøte med prestenes tillitsvalgte 8. april 2013. Tillitsvalgte på bispedømmekontoret har gitt skriftlig uttalelse til stiftsdirektøren i et notat.

Bispedømmerådet støtter departementets formål slik det er beskrevet i høringsbrevet: «Å gi økte budsjettfullmakter til Kirkerådet og bispedømmerådene» og videre: «Gi kirken større innflytelse over bruken av driftsbevilgninger til kirken».

Vi forstår det slik at dette i første rekke gjøres dette ved å slå sammen kap. 1590 Kirkelig administrasjon og kap. 1591 Presteskabet slik at dagens driftsbevilgninger på de to kapitlene gis som en samlet driftsbevilgning som Stortinget gjør vedtak om. Det samme gjelder for inntektskapitlene 4590 og 4591.

Sammenslåing av driftsbevilgninger

Tunsberg bispedømmeråd tror sammenslåingen av de to driftsbevilgninger er fullt ut gjennomførbar og at det er en riktig utvikling av rådets innflytelse på disponering av de statlige bevilgninger.

Bispedømmerådet mener at det er en forutsetning at en slik sammenslåing må bygge på en grundig vurdering av bispedømmenes reelle økonomiske behov i dag og i overskuelig framtid. Tunsberg bispedømmeråd har tidligere i brev til departementet og i styringssamtaler påpekt at virksomheten pr. dato er underbudsjettet når det gjelder den statlige bevilgning. Det vil kreves en større romslighet fra bevilgende myndigheter når ansvaret for prioriteringer og behovsvurderinger flyttes fra bevilgende myndighet til et mottakende organ. Denne type fellesbevilgning står i fare for å bli svekket fra år til år hvis ansvaret for bruk og prioriteringer legges til andre enn den som bestemmer størrelsen på bevilgningen. Tunsberg bispedømmeråd er spesielt bekymret for at man ikke skal få full kompensasjon for lønnsutviklingen ved en slik sammenslåing, og ber departementet spesielt ta hensyn til dette anliggende.

Bispedømmerådet er også opptatt av at en slik fellesbevilgning ikke skal skape en uønsket dynamikk med konkurranse mellom de to tidligere kapitlene - begrunnet i ulik oppfatning av behovet for kirkelig administrasjon contra praktisk utført prestedtjeneste.

Bispedømmerådet er bare delvis beroliget av departementets henvisning til at fordelingen av budsjetttrammen på henholdsvis administrasjon og prestedtjeneste mest sannsynlig etter Hovedavtalen kan sees på som en politisk beslutning som det valgte bispedømmeråd skal ta uten deltakelse fra tillitsvalgte. Det er vanskelig å se at denne prosessen vil forbli upåvirket av tillitsvalgtes prioriteringer og synspunkter i drøftinger rundt andre deler av budsjettet. Det kan dessuten oppstå ulike holdninger i bispedømmerådet når det kommer til fordeling av ressursene – hvis ikke en type måltall for bemanning og arbeidsomfang til administrasjon og prestedtjeneste blir utarbeidet og lagt til grunn for de ulike bispedømmers fremtidige utøvelse av det ansvar departementet nå utøver på dette området.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er etter Tunsberg bispedømmeråds mening grunn til å tro at et større ansvar med fordeling av budsjetttrammen mellom administrasjon og prestedtjeneste kommer til å kreve ekstra arbeid med dokumentasjon, budsjettering og oppfølging fra økonomiseksjonen og ledelsen. En budsjettreform som inneholder en flytting av arbeidsoppgaver fra ett organ til et annet, vil vanligvis inneholde en type økonomisk kompensasjon. Vi mener det burde være naturlig også i dette tilfellet.

Husleieavtaler

Departementet ber bispedømmerådene om spesielt å vurdere spørsmål knyttet til husleieavtaler for rådenes kontorer og representasjon.

Departementet har til nå tatt et større ansvar for kontorenes husleieavtaler og inngåelser av leiekontrakter. Disse har i stor grad blitt kompensert av departementet i bevilgningen til kirkelig administrasjon. Høringsbrevet gjør det klart at en slik oppfølging fra departementet ikke kan forventes når bispedømmerådet får «et større ansvar og handlingsrom for å dimensjonere og utvikle sine administrative tjenester»

Tunsberg bispedømmeråd synes det er vanskelig å få øye på logikken og sammenhengen i at en sammenslått bevilgning på to driftskapitler setter bispedømmerådene bedre i stand til på egenhånd å ta ansvar for gode og tilpassede kontorlokaler i leiet eller eiet bygning. Dette må skje i et samspill med bevilgende myndighet. Hvis man ikke lenger kan regne med kompensasjon ved inngåelse av nye nødvendige leiekontrakter, er dette en direkte forverring av bispedømmenes økonomiske forhold i forhold til i dag. Det er dessuten et svært negativt signal å gi i arbeidet med å gi kirken en mer selvstendig status.

Det er kjent for departementet at Tunsberg bispedømme i mange år har mottatt et svært lavt beløp til kompensasjon for husleie i kontorlokaler eiet av bispedømmets egen stiftelse. I snart tre år har bispedømmerådet og Stiftelsen Tunsberg stiftsgård signalisert og drøftet med departementet og mulige samarbeidspartnere at kontorlokalene måtte fornyes og at nye leiekontrakter måtte godkjennes og inngås i samråd med

departementet. Det er allerede investert betydelige summer i arbeidet med behovsspesifisering og forprosjektering.

Tunsberg bispedømmeråd forutsetter at den prosessen som her er igangsatt, bygger på de premisser som gjaldt da dette arbeidet ble initiert – nemlig at departementet har et klart ansvar for å være med å sørge for tjenlige kontorlokaler for bispedømmerådets tilsatte, og følge dette opp gjennom å ta del i prosessen med råd, veiledning, godkjenning og kompensasjon for økte utgifter. Det er svært viktig for bispedømmerådet å understreke dette synspunktet for departementet.

Lokale lønnsforhandlinger/ forhandlingssted/ avlønning biskopene og stiftsdirektørene.

Tunsberg bispedømmeråd finner det naturlig at bispedømmerådene ved en slik omlegging som er skissert, blir forhandlingssted også for de tilsatte ved bispedømmekontorene. Det er viktig at man ved overføringen av ansvar for lønnspolitikk og forhandlinger gjør et grundig forarbeid med tanke på utjevning av de lønnsforskjeller som finnes bispedømmekontorene imellom. Så blir det videre arbeid de ulike bispedømmerådenes ansvar.

Departementets forslag om å regne stiftsdirektørene som virksomhetsledere omfattet av HTA punkt 2.3.3. sjette ledd – støttes av Tunsberg bispedømmeråd.

Med vennlig hilsen – for Tunsberg bispedømmeråd

Rolf Simeon Andersen ef
stiftsdirektør

Direkte innvalg: 33 35 43 23